

ΑΝΤΙΦΑ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ

Στις πλατείες, στις δουλειές, στα σχολεία, στα γήπεδα:

**ΕΙΜΑΣΤΕ ΧΙΛΙΑΔΕΣ
ΠΕΡΗΦΑΝΟΙ
ΓΙΩΤΑΔΕΣ**

ΠΕΜΠΤΗ 28 ΜΑΗ | 19:00 | ΠΛ. ΚΥΠΡΟΥ, ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

**autonome
antifa** ★
autonomeantifa.gr

Ζώντας δίπλα στον πόλεμο

Δεν πιστεύουμε να σας έχει απομείνει πια καμία αμφιβολία ότι ζούμε σε πολεμικούς καιρούς. Και πώς να αμφιβάλει κανείς άλλωστε; Εδώ καθημερινά μας τρίβουν στη μούρη πυραύλους από εκατό διαφορετικές οθόνες. Το θέμα είναι ότι οι εικόνες πολέμου δεν δημιουργούν σε όλους τα ίδια συναισθήματα. Σ' εμάς, ας πούμε, δημιουργούν τρόπο για το αύριο. Αλλά το ελληνικό κράτος και τα ελληνικά αφεντικά, τον γουστάρουν τον πόλεμο που πλησιάζει ολοένα και κοντύτερα. Πάρτε παράδειγμα πώς μιλάνε για τη θέση της Ελλάδας στις εφημερίδες:

Η Ελλάδα μοιάζει σαν όαση ειρήνης και σταθερότητας στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου – η ευρωπαϊκή χώρα που βρίσκεται τόσο κοντά στη Μέση Ανατολή, αλλά και τόσο μακριά από τις «φωτιές» της.¹

Το πιάσατε; Γουστάρουν τα αφεντικά μας που είμαστε μια ανάσα μακριά από εκεί που προσγειώνονται οι πύραυλοι. Γιατί αντιλαμβάνονται αυτή τη συνθήκη ως ευκαιρία.

Ευκαιρία στο εξωτερικό: να ξεδιπλώσουν όλες τις στρατιωτικές μαλακίες που έχουν αγοράσει τα τελευταία χρόνια προκειμένου να πιέσουν τα γειτονικά κράτη μέχρι εκεί που δεν παίρνει. Ο πόλεμος στο Ιράν δεν είχε συμπληρώσει καν μία βδομάδα κι ήδη οι Έλληνες караβανάδες είχαν ξαμολήσει φρεγάτες ν' αλωνίζουν ανοιχτά της Κύπρου, πυραύλους να αναμένουν πρόσταγμα σε νησιά μια ανάσα απ' τα τουρκικά σύνορα, αεροπλάνα να πετάνε πάνω απ' τη Μακεδονία και τη Βουλγαρία. Λίγο αργότερα, ελληνικοί πύραυλοι εγκατεστημένοι στη Σαουδική Αραβία προ πενταετίας κατέρριπταν ιρανικούς για... «να μην ανέβει άλλο η τιμή της βενζίνης».

Αλλά και ευκαιρία στο εσωτερικό: ο πόλεμος στη Μέση Ανατολή χρησιμοποιείται ως αιτιολόγηση για να επιβληθεί στρατιωτική πειθαρχία. Μην μας πείτε ότι δεν έχετε πέσει σε μπλόκο της τροχαίας, σε ελεγκτές ή σε ψαχτήρι από μπάτσους γιατί θα πιστέψουμε ότι η μέρα που πήρατε τούτη την προ-

κήρυξη είναι η πρώτη μέρα που βγήκατε απ' το σπίτι σας. Ο πόλεμος χρησιμοποιείται, ακόμα, ως αιτιολόγηση για κάθε πιθανή κι απίθανη οικονομική πολιτική. Ξέρετε: φέτα 15 ευρώ το κιλό, νοίκι 600 τον μήνα, βενζίνη διευράκι και οι δικές μας τσέπες άδειες.

Εντωμεταξύ, το όλο πράγμα έχει μια κυκλική λειτουργία. Όσο περισσότερο μαζεύουν τα φράγκα απ' τις τσέπες μας – με πρόστιμα, με τιμές στον θεό, με φόρους, με χίλιους δυο τρόπους – τόσο περισσότερο αγοράζουν κι άλλες στρατιωτικές μαλακίες. Όσο περισσότερο αγοράζουν στρατιωτικές μαλακίες, τόσο περισσότερο ρίχνονται στις «φωτιές» της ευρύτερης γειτονιάς. Κι όσο περισσότερο φουντώνει η ελληνική συμμετοχή στο πλάκωμα, τόσο ανεβαίνουν τα πρόστιμα, οι φόροι, οι τιμές, οι μπάτσοι. Καταλάβετε.

Έτσι είναι να ζεις, λοιπόν, στην όαση ειρήνης και σταθερότητας που ακούει στο όνομα Ελλάδα. Στο κράτος, δηλαδή, που έχει κωθεί στον πόλεμο όσο κανένα άλλο δυτικά του Ισραήλ. Πολεμικοί ταμπουκάδες στα δελτία των ειδήσεων, μπάτσοι στη γωνία και φράγκα που τελειώνουν στη μέση του μήνα.

Ζώντας μέσα στο Ψέμα

Φυσικά, προκειμένου όλη αυτή διαδικασία να εξελίσσεται δίχως εμπόδια, το κράτος και τ' αφεντικά μας έχουν φλομώνει στο ψέμα. Αλλά κανονικά, όχι στο παρεμπιπτόντως. Κάθε μέρα μας δουλεύουν μες στα μούτρα μας οργανωμένα και με σχέδιο.

Μας λένε ότι η συμμετοχή της Ελλάδας στον πόλεμο είναι «αμυντική» – λες και δεν είναι προφανές ότι οι φρεγάτες και οι πύραυλοι έχουν στόχο την περικύκλωση της Τουρκίας. Μας λένε ότι η αύξηση των τιμών είναι «ανεξέλεγκτη» – λες και δεν είναι οι κρατικές πολιτικές και το οργανωμένο σούσουρο από τα ΜΜΕ που έχουν κάνει τα πάντα να κοστίζουν ένα νεφρό. Μας λένε ότι πρώτη τους μέριμνα είναι «το επίπεδο της ζωή μας» – λες και δεν έχουμε εμείς αφεντικό-νοίκι-σουπερμάρκετ-λογαριασμούς να ξέρουμε τι παίζει. Μας λένε ότι όλα αυτά γίνονται για τη φροντίδα μας – δηλαδή ρε μαλάκες, ήμαρτον, τι άλλο θ' ακούσουμε πια; Έχουμε βγει έξω κι έχουμε δει ότι έχετε ξαμολήσει όλους τους μπάτσους της γης να μας κυνηγάνε!

Αλλά ξέρετε ποιο είναι το απόγειο της υποκρίσις των κρατικών υπαλλήλων; Ότι συμπεριφέρονται λες και όλα αυτά που συμβαίνουν μας επηρεάζουν

όλους το ίδιο. Ενώ στην πραγματικότητα η πολεμική μεταμόρφωση του ελληνικού κράτους είναι μια διαδικασία σκληρά ταξική. Τα δικά μας φράγκα αποτελούν το καύσιμο της. Η δικιά μας πειθαρχία αποτελεί την προϋπόθεσή της. Οι δικές μας ζωές συμπιέζονται ως εκεί που δεν παίρνει. Και τελικά: τα δικά μας τομάρια είναι που παίζονται – κανενός άλλου. Το τομάρια της πολυεθνικής εργατικής τάξης.

Για όποιον κι όποια ανήκει στα κατώτερα στρώματα αυτής της κοινωνίας, αυτή η πραγματικότητα είναι σίγουρα προφανής από την ωμή εμπειρία της επιβίωσης στους πολεμικούς καιρούς.

Κι ακόμα πιο σίγουρα: για τους εργάτες και τις εργάτριες, για όλους εμάς, αυτή η πραγματικότητα γεννάει απέχθεια προς το κράτος και τις πολιτικές του.

Οι αρμόδιοι το γνωρίζουν. Εξού και τα ποτάμια από ψέματα. Εξού και η σιχαμένη υποκρισία. Εξού και η κάψα να γίνει ο πατριωτισμός η μοναδική επιτρεπτή ιδεολογία. Διότι ανησυχούν για τη συνείδηση που μπορεί να γεννηθεί μέσα στην ασφυξία. Ανησυχούν γιατί ξέρουν καλά ότι θα είναι μπάσταρδο μείγμα. Ταξική, πολυεθνική και απρόβλεπτη. Ακόμα χειρότερα: ανησυχούν γιατί ψυλλιάζονται ότι ήδη έχει αρχίσει να σκιρτάει μέσα στη μητρόπολη.

Στους Καιρούς του Πολέμου και του Ψέματος: Αρνηση!

Αν θέλετε τη γνώμη μας, πολύ καλά κάνουν και φοβούνται. Θα μπορούσε κανείς να κοιτάξει την πόλη μας και να δει απλώς μια δυστοπία. Υπάρχουν λόγοι: τα μπλόκα, οι ελεγκτές, τα μπατσικά δικάβαλα, οι κάμερες, οι ψυχίατροι, οι караβανάδες και δεν συμμαζεύεται. Υπάρχει όμως κι άλλος τρόπος να κοιτάς την πραγματικότητα. Από τη σκοπιά όσων επιβιώνουμε. Όσων ελλισόμαστε μέσα στην πειθαρχία σαν ντελιβεράδες μέσα στην κίνηση. Απ' αυτή τη σκοπιά η κοινωνία μας έχει μια κρυφή, υπόγεια όψη. Κάτω απ' τη μύτη των μπάτσων, των ειδικών και των επίσημων πολιτικών φορέων – ένα αχανές μωσαϊκό από καθημερινές εργατικές αρνήσεις.

Να το κάνουμε λιανά: για κάθε τους μπλόκο έχουμε μια εναλλακτική διαδρομή απ' τα κωλόστενα· για κάθε ελεγκτή έχουμε τη σβελλάδα και τον τσαμπουκά μας· για κάθε ομάδα ΔΙΑΣ έχουμε από μια καινούρια καβάτζα. Και δεν είναι μόνο οι έν-

στολοι. Για τις τιμές που έχουν φτάσει στον θεό; Ψειρίζουμε και μοιραζόμαστε. Για τ' αφεντικά μας που έχουν μυριστεί αίμα και ξεσαλώνουν στις δουλειές; Λουφάρουμε, βάζουμε χέρι στο ταμείο, μοιράζουμε κατάρες. Για τις πατριωτικές μαλακίες στην τηλεόραση; Μιλάμε δέκα γλώσσες, το να γράφουμε τη γαλανόλευκη εκεί που δεν πιάνει μελάνι είναι η φυσική μας κατάσταση. Για τη στρατιωτική θητεία; Μαθαίνουμε ο ένας στον άλλον πώς να πάρει το τρελόχαρτο.

Έτσι είναι που, τελικά, οι γιωτάδες σ' αυτή την κοινωνία είμαστε αμέτρητοι. Και φυσικά δεν είμαστε μόνο άντρες. Τα είπαμε: η στρατιωτική θητεία είναι μονάχα μία απ' τις πολλές στιγμές που παίρνουμε γιώτα πέντε. Μία από τις πολλές στιγμές που αρνούμαστε να πειθαρχήσουμε. Γιατί αυτό κάνουμε – και το κάνουμε ήδη αδέρφια: αρνούμαστε!

Κατά τη γνώμη μας, αυτό είναι το μοναδικό όπλο που έχουμε στα χέρια μας απέναντι στην πολεμική μεταμόρφωση του ελληνικού κράτους. Η μοναδική οδός να εναντιωθούμε ρεαλιστικά στα χακί του σχέδια. Οι καθημερινές εργατικές μας αρνήσεις. Τα κόμματα κι οι οργανώσεις δεν θα τους ρίξουν ποτέ δεύτερη ματιά – αυτοί θέλουν να μας βάλουν να κάνουμε πορείες για τα συμφέροντα των αφεντικών μας και του έθνους. Οπότε; Οπότε εμείς πρέπει να τις οργανώσουμε τις αρνήσεις μας. Εμείς πρέπει να καταλάβουμε τη δύναμη τους. Μην τυχόν και πιστέψουμε ότι είναι μικρή: αυτή η δύναμη έβαλε τους ναζί της Χρυσής Αυγής στη θέση τους· αυτή η δύναμη έκανε την καραντίνα να τρίζει. Ε, λοιπόν, αυτή τη δύναμη πρέπει να χρησιμοποιήσουμε για να κάνουμε σαμποτάζ στην πολεμική μεταμόρφωση του ελληνικού κράτους.

Είμαστε χιλιάδες περήφανοι γιωτάδες τελικά σημαίνει: είμαστε η εργατική τάξη αυτής της κοινωνίας και αρνούμαστε να βαρέσουμε προσοχή με χίλιους τρόπους. Συμβαίνει τη στιγμή που μιλάμε. Κι όσο συμβαίνει, τ' αφεντικά μας θα έχουν καλούς λόγους να ανησυχούν. Και το μέλλον θα παραμένει ανοιχτό.

1. «Η Ελλάδα ως Καταφύγιο», Η Καθημερινή, 22/3/202

Η ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΠΟΥ ΚΡΑΤΑΣ

ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΟΥ γράφτηκε, πληρώθηκε και μοιράζεται από τα μέλη της αντιφασιστικής συνέλευσης autonome antifa. Η συνέλευση autonome antifa μιλάει και δρα για περισσότερα από δέκα χρόνια στην πόλη της Αθήνας. Υιοθετήσαμε την υπογραφή antifa, γιατί μας φαινόταν ότι είναι εύκολα κατανοητή και οικειοποιήσιμη από την πολυεθνική γενιά που μεγάλωσε μέσα στην ταξική πόλωση των δύο τελευταίων δεκαετιών. Ξεκινήσαμε, υποστηρίζοντας ότι οι κοινωνίες μας είναι εμπόλεμα πεδία που κατρακυλάνε προς το φασισμό και τον πόλεμο. Αυτό το κατρακύλισμα το ονομάσαμε «φασισμό χωρίς σβάστικα», ακριβώς επειδή θέλαμε να καταδείξουμε ότι ο φασισμός είναι ένα σύστημα δι-άταξης και διευθέτησης των κοινωνικών σχέσεων που δεν σχετίζεται με σύμβολα, αλλά με πολιτικές. Κρίνουμε ότι οι σημερινές κρατικές πολιτικές, είτε αυτές αφορούν το σύστημα υγείας και εκπαίδευσης είτε αφορούν την οικονομία και την άμυνα, έχουν στον πυρήνα τους τον έλεγχο, τη διαχείριση και την καθυπόταξη της εργατικής τάξης.

ΟΙ ΙΔΕΕΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΜΑΣ είναι αυτό που οι αριστεροί ονομάζουν «μειοψηφικές», αν βέβαια ως πλειοψηφία οριστεί αυτό που κάνει γενικά η «κοινωνία». Από μεριάς μας, ωστόσο, δε νιώθουμε καθόλου έτσι. Είμαστε μέρος αυτών που λένε κι αυτών που κάνουν μεγάλα κομμάτια της σημερινής εργατικής τάξης. Έχουμε προκύψει μέσα απ' την κίνηση αυτών των ιδεών και πρακτικών στους χώρους εργασίας, στα σχολεία, στις γειτονιές και στις πλατείες. Καθώς συγκροτούμασταν, ανακαλύψαμε ότι υπάρχουν κι άλλοι πολλοί και πολλές σαν κι εμάς. Αρκετοί κι αρκετές απ' αυτούς έχουν πια φτιάξει αυτόνομες antifa ομάδες στις γειτονιές τους. Κάθε antifa

ομάδα βρίσκει τους δικούς της τρόπους να μιλάει. Κάθε antifa ομάδα φτιάχνει τους δικούς της τρόπους να οργανώνεται. Κάθε antifa ομάδα ορίζει το δικό της πεδίο δραστηριοποίησης. Όλες οι antifa ομάδες μιλούν και δρουν ενάντια στο φασισμό, στην μοναξιά και τον πόλεμο. Όλες οι antifa ομάδες κινούνται έξω απ' το σύστημα των κομμάτων, των ΜΜΕ και των κρατικών μηχανισμών. Όλες οι antifa ομάδες είναι ανοιχτές σε όποιον κι όποια εχθρεύεται το φασισμό κι είναι διατεθειμένος να προσφέρει χρόνο κι εργασία, δίχως να αποσκοπεί σε οικονομικά ανταλλάγματα. Όλες οι antifa ομάδες μαζί είμαστε μέλη μιας κοινότητας που ονομάζεται Athens antifa.

ΚΑΘΩΣ ΟΙ ΕΠΟΧΕΣ ΜΑΣ ΘΑ ΓΙΝΟΝΤΑΙ

ΟΛΟ ΚΑΙ ΠΙΟ ΖΟΡΙΚΕΣ, η δημιουργία και η ύπαρξη τέτοιων αυτόνομων μορφών λόγου και δράσης θα γίνεται όλο και πιο αναγκαία. Για όποιον κι όποια αντιλαμβάνεται την κατάσταση με τον ίδιο τρόπο που την καταλαβαίνουμε και μεις, οι επιλογές είναι πολλές. Ανάμεσά τους κι η επαφή με μία απ' τις τοπικές antifa ομάδες, έτσι όπως υπάρχουν αυτή τη στιγμή. Αν έτσι έχει το πράγμα, μη ντραπέιτε να επικοινωνήσετε.

-AUTONOME ANTIFA autonomeantifa.gr

-ANTIFA SOUTH antifasouth.gr

-ANTIFA NORTH antifanorth.net

-ANTIFA UNIVERSUS antifa.universus@yahoo.com

-ANTIFA SCRIPTA antifascripta@yahoo.com